

RECOMANACIONS ÚTILS

Per exemple, aquesta: procureu no irritar-vos mai. O, en tot cas, procureu no irritar-vos massa, si és que no ho podeu evitar. Una irritació excessiva, acalorada, equival allò que els capellans solen dir “ira” i inclouen en la llista dels Set Pecats Capitals. La “ira” resulta antihigiènica. De fet, totes les conductes humanes qualificades de “pecats capitals” han merescut sempre una universal reprovació, però no per atemptar contra qualsevol Llei de Déu, sinó precisament perquè afecten de mala manera la salut de la gent. Examineu-les una a una, i ho comprovareu: la “gola”, la “luxúria”, la “peresa”, l’“avarícia”... Un accés d’“ira” pot produir-vos un atac al cor, una crisi nerviosa, algun desequilibri en el funcionament de la melsa, del fetge o de vés a saber quina altra víscera. Les úlceres d’estómac -¡de segur!- són més efecte que causa de certs comportament irascibles... Aneu-hi en compte. D’altra banda, generalment, les persones propenses a les crispacions violentes acostumen a proferir crits com ara: “¡Eso es intolerable!” Jo no negue que hi haja coses “intolerables”: en realitat, són les “insuportables”, categoria especial i molt concreta. Com que el meu natural escèptic m’inclina a la tolerància sistemàtica, m’horroritza l’energumen que ara i adés –políticament, moralment, familiarment (tot és igual)- exclama el vibrant “¡Eso es intolerable!” El tipus, si no queda fora de joc per algun patatús immediat, pot ser perillós: agredeix de seguida. M’agradaria saber com funciona tot això, des del punt de vista clínic. Naturalment, faria la pregunta als metges... ¿Ser “tolerant” o “intolerant” és només una qüestió de glàndules –de les de secreció interna-, congènita, o, si no, com les ideologies arriben a convertir-se en neurosis?

Joan Fuster, *Ser Joan Fuster. Antologia de textos fusterians*. Alzira, Ed. Bromera, 1991, pàg. 120-121 (extret del llibre *Notes d’un desficiós*, 1980)

- 1- Busca tres connectors que apareguen des del principi fins a *crits com ara: “¡Eso es intolerable!”*; i digues quin significat tenen.
- 2- Identifica els procediments amb què s’explicita la presència del receptor en la primera part del text (des del principi fins *aneu-hi en compte*). Justifica la teua resposta i il·lustra-la amb exemples.
- 3- Com hauràs comprovat, el text de Fuster és molt modalitzat, és a dir, s’hi manifesta l’actitud de l’emissor respecte del que diu. En les darreres línies, hem subratllat alguns elements que ho indiquen. Digues quins procediments de modalització s’han utilitzat en cada cas.
- 4- En llegir el text t’hauràs adonat que hi ha algunes paraules entre cometes. Identifica-les i explica què indica aquest recurs tipogràfic (tingues en compte que les cometes poden tenir més d’un valor).